

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.] samlede Areal ved Sammenlægning af to Brug, skal jeg bemærke, at det ærede Medlem sikkert vil vide efter de Erfaringer, der er gjort med Hensyn til tilsvarende Bestemmelser i Jordlovgivningen, at man anvender en meget vid Fortolkning. Jeg tror derfor ikke, det er nødvendigt at ændre denne Bestemmelse.

En Bestemmelse om, at man fortrinsvis skal sammenlægge Brug, naar der ingen Bygninger findes, finder jeg det ganske overflødig at sætte ind i Lovforslaget, da jeg mener, det er en Selvfølge, at man først og fremmest i saadanne Tilfælde gaar til Nedlæggelse af disse Brug.

Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Korsgaard) befrygtede, at hvis man nu gennemførte Forslaget med Ret til Ekspropriation fra Ejendomme, der har over 50 000 Kr.'s Grundværdi og i ganske særlige Tilfælde 40 000 Kr.'s Grundværdi, vilde man ad Aare gaa længere ned. Naar det ærede Medlem udtaler noget saadant, vidner det om, at det ærede Medlem tror, at har man først faaet det gennemført, vil det vise sig, at Befolkningen faar den Opfattelse, at det er berettiget, at det er klogt at gaa længere ned.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale at gennemføre Forslaget. Hvis det sendes til Udvalgsbehandling, vil jeg henstille, at Udvalgsbehandlingen bliver meget kort, da jeg ved fra Breve og andre Henvendelser, at der er mangfoldige af de Husmænd, som har saadanne meget smaa Brug, der meget stærkt venter efter, at Forslaget bliver gennemført.

Jensen-Aale: Ved at høre paa de 3 ærede Medlemmer, som har haft Ordet fra konservativ og Venstres Side, maatte man faa den Opfattelse, at hele Landets Vel afhang af, om vi beholdt de store Landbrug i den Størrelse, vi har nu, og saa er Sandheden jo dog den, at det slet ikke er i de store Landbrug, det lykkeligste Liv leves, og det gælder baade dem, der er Indehavere af disse Landbrug, og dem, der udfører Arbejdet i dem. Der leves et langt lykkeligere og sundere Familieliv i de mindre Landbrug, naar de er tilstrækkeligt store til at ernære en Familie.

Jeg forstaar af hele den Diskussion, der har været ført, at der ikke er stor Sandsynlighed for, at man kan opnaa Tilslutning fra de to Partier til det Afsnit, som skal og maa vedtages, hvis Loven skal faa nogen Betydning for de Menesker, som skal drage Gavn af den, og derfor er der

vel ikke særlig stor Grund til at uddybe Diskussionen ret meget, men jeg vil dog gerne knytte et Par Bemærkninger til noget af det, der er blevet sagt.

Den ærede Ordfører for Venstre (Johs. Clausen) udtalte — det kunde ikke misforstaaes —, at uden Ændringer kan vi ikke vente at faa Tilslutning fra Ventres Side; det vil altsaa sige, at vi ikke kan vente, at Partiet Venstre vil gaa med til Ekspropriation. I den Anledning har jeg Lyst til at stille et Spørgsmaal til det ærede Medlem, og det kan for øvrigt ogsaa gælde den ærede Ordfører for de Konservative, som vel nok var lige saa ængstelig for Ekspropriation. Man udtaler i Almindelighed Sympati for, at de smaa Husmandsbrug bliver udvidet — det er man enig med Ministeriet og Regeringspartierne om —, men man vil ikke være med til, selv i Tilfælde, hvor Jorden efter almindelig Landbrugsbetragtning er alt for dyr, at indføre Ekspropriation. Derfor vil jeg gerne stille det Spørgsmaal til de to ærede Ordførere, om de da mener, det er rigtigt, at den Husmand, som har for lidt Jord til at leve paa sammen med sin Familie, og som naturligvis ikke uden store Bekostninger kan flytte sine Bygninger et andet Sted hen, skal finde sig i, at den Landbruger, som har sin Jord liggende ved Siden af, skal have Ret til at udnytte denne Situation og derved opnaa en høj Pris, som den, der faar Jorden, kommer til at betale hele sit Liv, og som ogsaa de næste Slægtled vil komme til at lide under. Er det rigtigt, at man fra de store Landbrugs Side, som jo har haft Fordelen ved at have denne Jord gennem Tiderne, yderligere skal udnytte Situationen ved at faa en uforholdsmæssig høj Pris, naar man afhænder til den Mand, som maa have denne Jord, hvis han skal eksistere som Jordbruger?

Det er grundlovsstridigt, siger den ærede Ordfører for Venstre, det kan ikke have noget med Almenvellet at gøre. Visse konservativt indstillede Øjne kan maaske se det paa den Maade, men jeg tror, de fleste vil sige, at det er netop noget, Almenvellet kræver, og navnlig i den Tid, vi lever i. Og der er jo ingen, som tænker paa at benytte denne Lovparagraf, hvis der ikke er særlig Grund dertil. Hvis der kan faas Jord til en rimelig Pris, er der jo ingen, som tænker paa at udnytte Ekspropriationsbestemmelsen.

Jeg er ikke uenig med den ærede Ordfører for Venstre om, at man skal holde de bedste af de unge ved Landbruget. Jeg synes imidlertid, den højtærede Minister har besvaret det Spørgsmaal, den ærede